

**Маяковський у Києві : [відвідування поетом міста Києва (1913-1929).
На його честь було названо вулицю в Деснянському р-ні (Троєщина)]
// За київським часом. – 2012. – січ. □ 2. – С. 6 : фото.□**

Маяковський у Києві

Вперше Володимир Маяковський відвідав Київ навесні 1913 року - читав і тутешній публіці. Л в січні 1914-го він виступав на підтримку «прогресивного напрямку в мистецтві - футуризму» у Другому міському театрі, що знаходився на території сучасного стадіону «Динамо».

У програмці значилося три виступи: В. Маяковський - «Я! На флейтах водосточных труб!», В. Каменський - «Я! Танго с коровами!», Д. Бурлюк - «Я! Доитель изнуренных жаб!». На сцену, де з декорацій був лише рояль, який висів догори ногами, вийшли одночасно всі заявлені для участі у вечорі поети (до цього вони «смачно» пообідали в ресторані), котрі, перебиваючи один одного, прочитали свої твори.

Один з глядачів першого ряду прокричав: «Панове, що це було? Де ж класика?» На що Маяковський, поправивши морквину, що стирчала з кишені жовтої сорочки, видав: «Мовчи, лиса яловичина!»

«Лисою яловичиною» виявився київський градоначальник. Поки він пихтів, вирішуючи, що ж робити з нахабними артистами, ті втекли...

У Києві Маяковський, звичайно, регулярно навідувався до популярних на той час ресторанів та знаменитої кондитерської «Ясси», де «торти, цукерки, неймовірні випічки, все розкішно, м'які меблі, тропічні рослини і, головне - шикарна більярдна». Поганяти кулі Маяковський обожнював. Бився, приміром, з майбутньою літературною знаменитістю Михайлом Булгаковим. Глядачі не стільки стежили за грою, скільки за словесним пікіруванням двох геніїв.

Після Жовтневої революції Володимир Володимирович навідувався до Києва все більше з пропагандистсько-просвітницькою метою. В основному, пропагував новації «пролетарської культури», роз'яснював завдання «Лівого фронту» (ЛЕФ).

У січні 1924 року поет гастролював з лекціями та новими віршами. У Пролетарському будинку мистецтв прочитав лекцію на тему: «Про Леф, білий Париж, сірий Берлін, червону Москву». Газета «Більшовик» надрукувала детальний звіт про цю важливу в культурному житті міста подію: «...Виступ відбувся при переповненому залі. Серед слухачів переважала робітфаківська молодь, котра гамірно зустріла тов. Маяковського. Переходячи до характеристики обстановки в області мистецтва в РРФСР, тов. Маяковський вказав на ту роль, яку відіграли після революції футуристи. Вони були першими, хто відразу ж прийшов до Радянської влади, хто і понині продовжує йти з нею в ногу. Після доповіді Маяковський прочитав кілька своїх творів».

У Київському клубі робкорів Володимир Маяковський присвятив свій виступ проблемам мови. Цікаві обставини, при яких він проходив. Ось що згадував один з працівників клубу: «Дізнавшись про перебування Маяковського в Києві, робкори негайно вирішили запросити його. Але як це зробити? Надіслати делегацію?

Зателефонувати - якось незручно...

Тоді С. Палей, що керував відділом «Робітниче життя» в газеті «Пролетарська правда» (в минулому - робітник-арсеналець), висунув оригінальну ідею:

- Запросимо через газету.
- А якщо він не побачить запрошення?
- Що ти, Маяковський - та не прочитає газету?!

Запрошення, про яке йде мова, було надруковано в «Пролетарській правді» двічі - 12 і 13 січня - під рубрикою «Робітниче життя»: «Товариш Маяковський! Робітничі кореспонденти газети «Пролетарська правда» чекають вас у своєму клубі (вулиця Леніна, 19, приміщення редакції) 13 січня, до 1 години дня».

У призначений час кімната була повна народу: в організаторів зустрічі, по правді сказати, весь час завмирало серце - раптом зірветься? Але точно у призначений час, прокладаючи собі шлях від дверей до столу президії, перед робітниками постала знайома постать поета. Підійшовши до столу, він зняв кепку, поклав поруч невелику стопку книг і спокійно почав: «Здрастуйте, товариші!..»

Після доповіді Маяковський приступив до читання своїх віршів. На всі запропоновані йому запитання він відповідав дотепно і вдало, змушуючи всіх щиро сміятися. Тримав він себе, правда, вільно, невимушено, але не було тієї різкості і жорсткості, яку йому приписують.

Видно, він відразу перейнявся свідомістю, що знаходиться в середовищі близьких йому по серцю і духу пролетарських читачів і шанувальників. Пропозиція зарахувати Маяковського почесним робкором «Пролетарської правди» була зустрінута громом оплесків. Мабуть, і він залишився задоволений. Дякував і обіцяв писати.

У 1926-му Володимир Маяковський виступав у цирку, де нині знаходиться кінотеатр «Україна». А в останній раз він приїжджав до Києва за рік до смерті - у січні 1929-го, присвятивши місту вірш «Київ».